

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/148/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010568
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817010568.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti obžalovanému V. S. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 4 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 24. januára 2018 odvolanie obžalovaného V. S. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27.11.2017, sp.zn.OT/82/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného V. S. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 27.11.2017, sp.zn.OT/82/2017 bol obžalovaný V. S. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 4 Tr. zák. na skutkovom základe, že

-okolo 11.30 hod. dňa 08.08.2017, v priestoroch kuchyne bytu na adrese XX. U. XX/X, Z., sa svojej sestre B. S. vyhrážal, že ak sa ešte raz dozvie, že bola na jeho pozemku, tak ju hodí pod auto, následne jej vulgárne nadával a opakovane uviedol, že ju zabije, pričom sa na ňu zaháňal rukami zovretými v pästi, čím v poškodenej B. S. vzbudil dôvodnú obavu o jej zdravie a život.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 360 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody 20 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný pre nesprávnosť výroku o vine a uloženom treste. V písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že napadnutý rozsudok je nezákonný, nakoľko skutok, ktorý mu je kladený za vinu sa nestal tak ako ho popisuje obžaloba a rozsudok okresného súdu je nepresvedčivý. V prvom rade poukázal na to, že vôbec nie je pravdou, že by sa mal jeho sestre akokoľvek vyhrážať. Z výpovede poškodenej nemožno vyvodit' jednoznačný záver, že skutok sa stal tak ako ho popisuje poškodená, ktorá neuviedla ďalšie konkrétne okolnosti konania. Poškodená už v minulosti podávala na neho trestné oznámenie s cieľom poškodiť mu. Obžalovaný jej vôbec nepovedal, že ju hodí pod auto. Povedal to úplne inak, a nie s úmyslom voči nej niečo konať alebo vyhrážať sa jej. Ak došlo k slovnej výmene, či pokrikovaním medzi ním a poškodenou, toto nemalo takú intenzitu, že by mohlo vzbudiť dôvodnú obavu v zmysle Trestného poriadku. Navyše aj skutok, tak ako je popísaný v obžalobe je nekonkrétny a neurčitý. V danom prípade poukázal aj na svedeckú výpoveď R. S., ktorá je silne nepočujúca, teda nemohla počuť, to čo uviedla v prípravnom konaní do zápisnice o jej výsluchu. Sama bola od poškodenej a od neho vzdialená približne 5 metrov a pri jej slabom sluchu nemohla na túto vzdialenosť počuť, to čo bolo uvedené v jej zápisnici v prípravnom konaní.

Navyše svedkyňa R. S. podpísala zápisnicu tak ako jej bola predložená, bez toho, aby jej rozumela a vedela čo podpisuje. Má za to, že takáto výpoveď je v trestnom konaní nepoužiteľná. Poukázal aj na to, že objektívna stránka pri predmetnom trestnom čine spočíva v tom, že páchatel' sa niekomu vyhráza vyhrážkou, ktorej obsahom je hrozba smrťou, ťažká ujma na zdraví alebo iná ťažká ujma, a takéto konanie je spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu. Pri posudzovaní vyhrážky smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom je dôležité posúdiť aké konkrétne vyhrážky páchatel' použil, ako sa pritom celkove správal, či nechytal do ruky nejaké predmety a nenaznačoval tak úmysel uskutočniť svoje hrozby alebo či nešlo len o hrozby, ktoré neboli vážne myslené a podobne. Je zrejmé, že v danom čase obžalovaný nemal v rukách nič, navyše má postihnutie pravej ruky a nebol by schopný akokoľvek poškodenú hodiť pod auto ako tvrdí. Tieto okolnosti vôbec súd neskúmal. Má ďalej za to, že v jeho prípade absentuje táto obligatórna zložka trestného činu, a to objektívna stránka. V danom prípade sa aj napriek všetkým vykonaným dôkazom nepodarilo preukázať hrozbu smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo iná ťažká ujma, a že takéto konanie bolo spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu u poškodenej. Taktiež sú tu rozpory s výpoveďou svedka R. S. a poškodenej. Poukázal na zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného „in dubio pro reo“. Pre úplnosť dodal, že použitie tejto zásady je prípustné až vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o nejakej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov. Táto zásada je definovaná ako povinnosť súdu rozhodovať v prospech obžalovaného, pokiaľ o jeho vine existujú pochybnosti, ktoré nie je možné odstrániť. Z uvedeného vyplýva, že neexistuje žiaden dôkaz o tom, že skutok spáchal tak ako mu je kladený za vinu. Naopak je tu podľa jeho názoru množstvo rozporov a pochybností, že skutok nespáchal. Obžalovaný V. S. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby súd obžalovaného podľa § 285 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby oslobodil a prepustil ho z väzby.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré koncipoval sám obžalovaný uviedol, že celá jeho obžaloba bola postavená na nepriamych dôkazoch. Obžalovaný poukázal na to, že počas jeho výpovede pred vyšetrovateľom ho žiadal, aby mu boli poskytnuté okuliare, nakoľko je krátkozraký. Vyšetrovateľ mu sľuboval, že PMJ mu prinesú okuliare, a potom si môže zápisnicu prečítať, čo sa vôbec nestalo. Ďalej do zápisnice žiadal, aby boli vypočutí svedkovia, a to jeho švagriná X. P. a H. P., čo by dosvedčili, že sa mu poškodená sústavne vyhráza zavretím do väzenia, dokonca pred incidentom jednu hodinu bola v kontakte s P., že ho ide dať zavrieť. Na to bol obžalovaný s ním a svedok potvrdil jej slová. Vyšetrovateľ, ktorý spisoval zápisnicu s jeho matkou si robil iba poznámky, čo mu jeho matka rozprávala a potom sa odobral do svojej kancelárie, kde upravil slová jeho matky a odniesol jej to podpísať. Ďalej tvrdí, že jeho matka nemala pri sebe okuliare, nemohla to prečítať a vyšetrovateľ reagoval, že je tam napísané iba to, čo mu ona nadiktovala. Tieto skutočnosti sa podľa názoru obžalovaného nezakladajú na pravde. Toto potvrdila aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, pričom sudca to nebral do úvahy a argumentoval slovami, že výpoveď svedkyne považuje za účelovú, nakoľko matka si chráni svojho syna a má radšej syna ako svoju dcéru. Taktiež uvádzal do zápisnice, že poškodená je nervovo labilná a ambulantne navštevuje psychiatra, kde sa lieči s tým, že bola hospitalizovaná aj na psychiatrickom oddelení O., kde ju počas jej pobytu navštevoval a nosil veci dennej potreby. Zároveň žiadal, aby si vyžiadala chorobopis od jej ošetrojúcej psychiatricky o jej zdravotnom stave, či je spôsobilá v stave v akom sa nachádzala vypovedať voči obžalovanému. Ďalej vyšetrovateľ nepoučil poškodenú pred podpísaním zápisnice, že ak to podpíše tak to nemôže vziať späť, pričom poškodená približne po 3 hodinách bola naspäť na oddelení a chcela vziať svoju výpoveď naspäť, čo jej vyšetrovateľ pohrozil, že môže byť stíhaná za krivú výpoveď, čoho sa vyľakala a odišla domov. Obžalovaný žiadal, aby bola poškodená vypočutá na hlavnom pojednávaní, a aby mu do očí povedala, že nebola poučená čo sa týka podpísania zápisnice. Obžalovaný ďalej uviedol, že poškodená dobre vedela ako má pokračovať v podaní trestného oznámenia na jeho osobu. Obžalovaný navrhol vzhľadom k týmto pochybnostiam zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdu, aby vec bola vrátená naspäť na súd prvého stupňa.

K odvolaniu obžalovaného V. S. sa do konania verejného zasadnutia krajského súdu prokurátor bližšie písomne nevyjadril.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol, nakoľko považuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu za zákonný a správny.

Obžalovaný V. S. a obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd rozhodol v súlade s písomným odvolaním obžalovaného, nakoľko považujú napadnutý rozsudok za nezákonný.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného V. S. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku, podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 24. januára 2018 na podklade podaného odvolania obžalovaného, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, t.j. obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o vine, výroku o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného V. S. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpoveď obžalovaného V. S., o výpoveď svedkyne- poškodenej B. S., ktorej výpoveď z prípravného konania zo dňa 09.08.2017 bola na hlavnom pojednávaní v súlade s ustanovením § 263 ods. 4 Tr. por. prečítaná, nakoľko využila svoje právo a odmietla vypovedať, o výpoveď svedkyne R. S., o výpoveď svedka E. W. a relevantné listinné dôkazy, ktoré sú obsahom spisu, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o uznaní obžalovaného V. S. za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 4 Tr. zák. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného, pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania, a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

K námietke, že jediným dôkazom proti jeho osobe je výpoveď poškodenej, ktorá nie je podľa názoru obžalovaného podporená žiadnym iným dôkazom, odvolací súd uvádza, že poškodená B. S. sa dňa 08.08.2017 sama dostavila na Obvodné oddelenie Policajného zboru Handlová a sama podala na obžalovaného trestné oznámenie, pričom uviedla príslušníkom Obvodného oddelenia Policajného zboru Handlová podstatné skutočnosti. Následne po vznesení obvinenia obžalovanému V. S. bola poškodená B. S. vypočutá dňa 09.08.2017 (po začatí tejto trestnej veci vo veci bola vypočutá dňa 08.08.2017) a vypovedala v zhode s tým, čo uviedla pri podávaní trestného oznámenia. Navyše jej výpoveď sa v dôležitých skutočnostiach zhoduje s výpoveďou svedkyne R. S.- matky obžalovaného z prípravného konania zo dňa 09.08.2017. Svedkyňa poškodená vypovedala, že v inkriminovaný čas jej obžalovaný niekoľkokrát potom ako jej nadával do kúr, štetiek, filciek, uviedol, že „ju hodí pod auto a že ju zabije“, pričom obžalovaný mal v tvári nepríčetný výraz a bol ako v amoku. Poškodená sa ho veľmi bála, že ju obžalovaný zabije. Matka obžalovaného mu vtedy povedala, aby prestal, a aby odišiel. Obžalovaný však neprestával a matka obžalovaného sa obrátila na poškodenú a povedala jej: „Odíď, odíď, lebo ťa zabije!“. Svedkyňa R. S. potvrdila vo svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 09.08.2017, že obžalovaný sa vyhrážal poškodenej, že ju hodí pod auto. Okrem poškodenej v inkriminovanom čase podľa výpovede svedkyne R. S. sa bála aj prítomná K. (vnučka svedkyne R. S.), ktorá plakala. Svedkyňa

R. S. uviedla, že v čase keď sa začali obžalovaný s poškodenou hádať, boli pri dverách, ona bola na vólende, asi 5 metrov od nich a napriek tomu počula, o čom sa hádajú.

Pokiaľ obžalovaný namieta zdravotný stav svedkyne R. S. (zdravotné problémy so sluchom, svedkyňa mala 2 krát infarkt a je ochrnutá na pol tela) a najmä vierohodnosť jej výpovede v súvislosti s jej zdravotným stavom, odvolací súd uvádza, že okresný súd správne vzhľadom na jej zdravotný stav považoval výpoveď svedkyne R. S. z prípravného konania zo dňa 09.08.2017 za vierohodnú, keďže bola vykonaná v podstate bezprostredne po skutku, keď si svedkyňa lepšie pamätala priebeh udalostí zo dňa 08.08.2017, ako v čase hlavného pojednávania okresného súdu dňa 27.11.2017. Rovnako správne okresný súd poukázal na vierohodnosť výpovede svedkyne R. S. z prípravného konania zo dňa 09.08.2017, keďže z výpovede svedka E. W. mal súd preukázané, že jej výpoveď bola urobená podľa Trestného poriadku s prihliadnutím na zdravotný stav svedkyne. Tento svedok vo svojej výpovedi potvrdil, že nielenže svedkyňi R. S. predtým ako výpoveď zo dňa 09.08.2017 podpísala, prečítal, ale tak ako vyplynulo z výpovede svedkyne R. S. na hlavnom pojednávaní, jej výpoveď v prípravnom konaní bola urobená v prítomnosti príbuzných tejto svedkyne. Okresný súd správne vylúčil manipuláciu so zápisnicou o jej výsluchu zo strany svedka E. W.. Z uvedeného dôvodu rovnako okresný súd správne nepovažoval za dôvodnú námietku obžalovaného spočívajúcu v jeho obhajobnom tvrdení, že v prípravnom konaní zo strany vyšetrovateľa policajného zboru bol porušený procesný postup.

Odvolací súd z vyššie uvedeného dôvodu nepovažoval za dôvodnú námietku obžalovaného vo vzťahu k správnosti a zákonnosti konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, pretože nemá podklad v obsahu spisu a vo vykonaných dôkazoch.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného zhodne s obžalobným návrhom ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 4 Tr. zák. na skutkovom základe napadnutého rozsudku, pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok a s ktorými sa okresný súd dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za opodstatnené. V podrobnostiach preto len poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o určení druhu trestu a jeho výmere. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 20 mesiacov, podľa upravenej trestnej sadzby ustanovenej v § 360 ods. 2 Tr. zák. (po úprave trestnej sadzby pri prevahe príťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami a zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby o 1/3 zo 6 mesiacov na 16 mesiacov; zákonom upravená sadzba podľa ktorej okresný súd ukladal obžalovanému trest predstavuje výmeru 16 mesiacov až 3 roky), pri správnom nezistení ani jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák. a pri správnom zistení jednej príťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák., zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené príťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody, preto ani odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného V. S. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a o treste v prospech obžalovaného na podklade jeho odvolania, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.